

Predmet: Veljko Marić – Rastovac

Viši sud u Beogradu, Odeljenje za ratne zločine

Poslovni broj predmeta: K-Po-47/2010

Glavni pretres: 15.11.2010.

Izveštaj: Mirjana Lazić, posmatrač FHP-a

Ispitivanje svedoka oštećenog Željka Slijepčevića

Svedok je sin ubijenog Petra Slijepčevića. Optuženog je poznavao pre rata, nisu bili u svađi. Njegovo selo Rastovac je bilo meštovito, živeli su Srbi, Hrvati i Česi. Do napada srpskih snaga na Ivanovo Selo, koje je bilo čisto češko, početkom oktobra 1991. nije bilo neprijateljstva. Nije učestvovao u tom napadu niti je pripadao bilo kakvim oružanim snagama. Nakon tog napada, otišao je 23.10.1991. kod svog ujaka u Turčević Polje, tako da nije bio kod kuće kada je njegov otac ubijen. Majka Ana mu je pričala da je 31.10.1991. oko 9:00 časova optuženi Veljko Marić autom *land rover* došao do njihove kuće, koja je bila prva sa desne strane kada se iz pravca Ivanovog Sela uđe u selo. Upao je sam u njihovu kuću i viknulo *ima li četnika?!* Kada su mu oni odgovorili da nema, uhvatio je njegovog oca za grudi, gurnuo ga je na krevet koji je stajao u kuhinji preko puta stola i ubio ga. Za to vreme napolju se čula pucnjava. Optuženi je nosio sivu vojničku uniformu i pušku. Kada je izašao iz njihove kuće, Ana je pronašla šest čaura i vojničku kapu koju je optuženi ispustio. Kapu je dala Josipu Kiselom, koji ju je vratio optuženom a ovaj ga optužio da saraduje sa Srbima. U to vreme se pričalo da je pravoslavno groblje minirano i da su Hrvati pretili da će pucati ako neko pokuša da obavi sahranu, tako da je njegov otac sahranjen u dvorištu škole. U martu 1992. godine njegovo telo je preneto na groblje. Petar tada nije bio u oružanim formacijama jer je imao 66 godina. Njegova majka Ana je od kritičnog događaja srčani bolesni i invalid, te ne može da dođe da svedoči pred sudom.

Oštećeni se pridružuje krivičnom gonjenju i ističe imovinsko-pravni zahtev.

Ispitivanje svedoka Žarka Vukovića

Svedok poznaje optuženog Marića. Upoznao ih je Rudolf Tregner, nakon što je 1991. optuženi Marić izašao iz zatvora, bio je osuđen zbog ubistva policajca. Optuženi je tada bio nervozan, nestabilna ličnost i mogao je svakog časa da potegne oružje. Svedok nije očevidac, ali je od meštana Rastovca koji su živeli blizu njegovih roditelja saznao o ubistvu Petra Slijepčevića. Čuo je da je ubistvo videla Petrova žena Ana. U vreme kada je Petar ubijen, Srbi su već napustili opštinu Grubišno Polje [1.11.1991.] zbog napada hrvatskih snaga. Takođe, čuo je da je optuženi ubio dva srpska ranjenika koji su ostali u Ivanovom Selu nakon napada. Opština Grubišno Polje je mala, u to vreme imala je 17 hiljada stanovnika, tako da su se svi poznavali i nije bila tajna da je optuženi izvršio ta ubistva. O ubistvu Petra pričao mu je komšija Grgur, njemu je njegova majka rekla da joj je supruga ubijenog Petra ispričala da je Veljko Marić pucao u njega. Takođe, Rudolf Tregner zvani Jumbo mu je prošle godine, kada su se sreli u Rumi, pričao da je optuženi Marić ubio Petra Slijepčevića, ali misli da Tregner ne bi svedočio protiv optuženog jer su prijatelji.

Ispitivanje svedoka Milenka Stojića

Svedok je pre rata bio policajac. Seća se da je optuženi Marić bio osuđen na deset godina zatvora zbog razbojništva i otpora pri lišenju slobode, kada je došlo do razmene vatre sa policijom i jedan policajac ubijen. On je imao zadatak da napiše izveštaj da li optuženi može da se pusti za vikend. Kako je Marić bio sklon nasilničnom ponašanju, prvi izveštaj je bio negativan, a nakon šest meseci je napisao pozitivan izveštaj, pa je optuženi Marić izašao na dopust. Kada su Hrvati napali srpska sela krajem oktobra 1991, svedok nije bio u Rastovcu već u Bjelogori. Rastovac je bio podeljen između Srba i Hrvata, ali teritoriju gde je bila kuća Petra Slijepčevića niko nije kontrolisao. Nakon povlačenja Srba iz opštine Grubišno Polje, čuo je od meštana da je Veljko Marić ubio Petra Slijepčevića na krevetu ili u hodniku kuće. Čuo je da su imali problema oko sahrane i da je Ani pomogao komšija Đuka Cvijić. Mnogo godina kasnije, 2005. ili 2006. godine, sreo je na jednoj proslavi u Novom Sadu Petrovu kćerku Ljubu koja mu je pričala da je optuženi Marić ubio njenog oca Petra 31.10.1991. prilikom čišćenja terena i da je ubistvo videla njena majka Ana. Porodica je prijavila ubistvo, nakon čega su dobijali pretnje. Kako su ostali da žive u Bjelovaru u Hrvatskoj, odlučili su da odustanu od krivičnog gonjenja jer se plaše osвете i sukoba.

Odlaganje glavnog pretresa

Veće je donelo odluku da se glavni pretres odloži na neodređeno vreme. Kako je Republika Hrvatska podnela zahtev za izručenje optuženog Marića i kao je Tužilaštvo podnelo novi zahtev za spovođenje istrage, glavni pretres se odlaže do odluke o zahtevu za izručenje odnosno do okončanja istrage.